

MADD, ett nätverk för drabbade

MADD - *Mothers Against Drunk Driving* är ett stödnätverk för dig som mist en anhörig till följd av rattfylleri, eller själv skadats. I USA där nätverket först startades är det ett av de största i landet. I Sverige drivs MADD av MHF – *Motorförarnas Hälnykterhetsförbund*.

Hos MADD kan du träffa andra som drabbats av rattfylleri. Här kan du få prata av dig och hitta gnistan till ett nytt liv efter förlusten. MADD etablerar nya mötesplatser, till exempel slutna facebookgrupper och nätverksträffar där drabbade kan utbyta erfarenheter. MADD finns till just för dig och andra drabbade i din närhet. Välkommen.

Kontaktuppgifter:

MADD Sweden

0765-48 97 17 madd.se mats.sjoo@mhf.se

MHF:s egen nollvision

Varje dygn kör cirka 12 000 förare rattfulla i Sverige. Alkohol i trafiken orsakar cirka 60 dödsfall varje år. Dessutom skadas tusentals svårt. Ingen ska behöva uppleva den smärtan och sorgen! Noll döda måste vara målet. Därför har vi i MHF formulerat vår egen nollvision: **"Ingen ska dö av rattfylleri"**.

Våra medlemmars stöd och engagemang leder till ökat fokus på rattnykterhet, vilket innebär att fler överlever, och färre skadas svårt i trafiken. Men det finns fortfarande mycket arbete kvar att göra för att minska mänskligt lidande genom att göra trafikmiljön säkrare för dig och dina nära och kära. Bli medlem i MHF och stötta vårt arbete.

Kontaktuppgifter:

MHF – INGEN SKA DÖ AV RATTFYLLERI

08-555 765 55 mhf.se info@mhf.se

INGEN SKA DÖ
AV RATTFYLLERI

” Livet är
inte slut
trots allt „

Foldern finansierad med stöd av

Jimmy skadades för livet när han körde MC på fyllan

Det var sommar. Det var fest. Jag hade precis fyllt 19 år och var som mest odödlig i mitt liv. Jag hamnade i slagsmål. Färden när jag skulle hämta hjälp slutade i respirator.

Sommaren 1992 var jag på fest i Degerfors. Framåt småtimmarna åkte kompisarna vidare till Karlskoga 1 mil därifrån. Jag skulle fortsätta festen hos en annan kompis. På vägen dit hamnade jag i slagsmål, och blev slagen med järnrör. Kraftigt blödande sprang jag till min motorcykel, enligt vittnen. Själv minns jag ingenting från olycksdagen. Uppriven tog jag motorcykeln utan hjälm, för den var inlåst, jag var berusad och färden gick mot mina kompisar i Karlskoga.

Färden slutade i stora Karlskogarondellen, där jag körde omkull och landade med huvudet före i räcknet. Den första person som kom till olycksplatsen, en pensionerad militärsjukvårdare, kollade om mitt hjärta slog.

Foto: Charlotte Lundström

Foto: Charlotte Lundström

Det gjorde det. Sedan kollade han om jag kunde andas. Men det gjorde jag inte, för jag hade svalt tungan. När han hade fått upp tungan kunde jag inte andas i alla fall. Då lyfte han mig upptill på ryggen, och då började jag andas. Då tänkte han att ”*nu är luftvägarna fria*”. Så då lade han mig ner igen. Då slutade jag att andas igen. Så han höll mig tills ambulansen kom.

När jag vaknade upp ur respiratorn efter elva dygn, började den tuffa kampen. I början tänkte jag: ”*Vilken otur jag hade som överlevde*”. Jag kunde inte gå, inte prata. Jag kunde inte ens hålla upp nacken utan stöd. Är det roligt att leva då? Att vara ett vårdpaket med oviss framtid.

” Vilken otur jag hade som överlevde,,

Jag blev ändå snabbt mycket bättre och fick efter en månad successivt tillbaka talet, och efter två månader kunde jag gå.

Sex år efter olyckan började min huvudvärk komma. Efter åtta år fick jag epilepsi. Huvudvärken har jag än idag. Jag har haft huvudvärk, varje dag, sedan år 2000.

Hur lever jag idag?

Jag har en lätt högersidig förflamning som gör att jag haltar, har lite svårare att koordinera rörelserna och svårt att skriva

med högerhanden, ständig huvudvärk, spasticitet och lite till. Allt detta för att jag körde berusad och utan hjälm.

Men jag hade mina vänner, min familj och stort stöd av olika myndigheter som hjälpte mig mot mina framtidsdrömmar.

Foto: Charlotte Lundström

Jag kämpade, upplevde motgångar, tvingades förändra mina framtidsvisioner och drömmar. Men jag lever och jag har min fru Napastanun och mina två underbara barn. Kan livet bli bättre? *Ja, det kan det*. Men jag har något att leva för: – **FAMILJEN OCH FRAMTIDEN!**

Livet är inte slut trots allt. Jag har lyckats utvecklat en rad miljövänliga produkter, tillverkade av växtavfall från skog och jordbruk. Genom mina prisbelönta innovationer har min dröm blivit verklighet. Jag har startat ett eget aktieföretag och kunnat livnära mig med egen lön och kunnat anställa personal. Och jag kör motorcykel igen.

Trots mina funktionshinder har jag aldrig sett mina begränsningar. Jag har bara sett möjligheter. Det är därför jag har lyckats komma hit där jag står idag!

Jimmy Lundström